

АНАЛИЗ НА РЕШЕНИЕТО НА ЗАДАДА ХОР

Наивното решение с квадратична сложност $O((b-a+1-n) \times n)$, което проверява всяка n -орка, преизчислявайки операцията отначало, не трябва да получи точки. То може лесно да се преобразува в линейно $O(b-a)$, като се ползва, например, очевидното $\oplus_{i=a+1}^{b+1} i = a \oplus (\oplus_{i=a}^b i) \oplus (b+1)$. За поне такова решение са предвидени 20% от точките.

По-нататъшното ускоряване на изчислителния процес предполага други методи или по-задълбочени наблюдения.

За изчисляването на „побитово изключващо или“ върху n -орка от последователни числа е достатъчно операцията да се извърши с не повече от три от последните елементи. Може да се забележи, че при четно начало на n -орката всеки четвърти междинен резултат е нула, а при нечетно – всеки четвърти след първия е равен на първия. Това просто наблюдение прави сложността на предишното решение $O(b-a-n)$, което е съществено при сравними n и $b-a$. Доказателството на тези свойства е елементарно и се основава на добре известния факт (който следва пряко от дефиницията), че, всъщност, редът на изпълнението на операцията „побитово изключващо или“ не е от значение – важна за резултата е само четността на броя единици във всички операнди във всеки от двоичните разрези. Тогава $a \oplus (a+1) \oplus (a+2) \oplus (a+3) = (a \oplus (a+1)) \oplus ((a+2) \oplus (a+3))$. Ако a е четно, $a+1$ се различава от него само по най-младшия бит, т. е. $a \oplus (a+1) = 1$, аналогично $(a+2) \oplus (a+3) = 1$ и, следователно, $(a \oplus (a+1)) \oplus ((a+2) \oplus (a+3)) = 1 \oplus 1 = 0$. Ако a е нечетно, $a+1$ е четно и оттам $a \oplus (a+1) \oplus (a+2) \oplus (a+3) \oplus (a+4) = a \oplus ((a+1) \oplus (a+2) \oplus (a+3) \oplus (a+4)) = a \oplus 0 = a$.

По-нататъшно следствие е, че ако n е нечетно, резултатите върху n -орките с начала $a, a+2, a+4, \dots$ растат (с по 2 на всяка стъпка, което, всъщност, не е важно за нашия алгоритъм), както и тези, с начала $a+1, a+3, a+5, \dots$. Тогава за получаване на резултата в този случай е достатъчно да изведем по-големия резултат от операцията върху последните две n -орки в интервала. При описаното бързо пресмятане на операцията, това решение е константно.

Остава да разгледаме най-интересния случай на четно n . При него търсим n -орка, в която колкото може по-старши битове се срещат нечетен брой пъти. Всъщност, от казаното по-горе е ясно, че, щом n е четно, като разгледаме пак операцията върху последователни двойки числа, ще получим следното:

- Ако n се дели на 4 и началото s е четно, резултатът е 0;
- Ако n не се дели на 4 и началото s е четно, резултатът е 1;
- Ако началото s е нечетно, резултатът е:
  - при $n=4k+2$: $r = s \oplus [((s+1) \oplus (s+2)) \oplus ((s+3) \oplus (s+4)) \oplus \dots \oplus ((s+n-3) \oplus (s+n-2))] \oplus (s+n-1)$.
Както показваме, изразът в средните скоби е 0, следователно в този случай се получава $r = s \oplus (s+n-1)$.
  - при $n=4k$: $r_1 = s \oplus [((s+1) \oplus (s+2)) \oplus ((s+3) \oplus (s+4)) \oplus \dots] \oplus ((s+n-3) \oplus (s+n-2)) \oplus (s+n-1)$.
Изразът в първите средни скоби е нула, а във вторите е 1. Така в този случай $r_1 = s \oplus (s+n-1) \oplus 1 = r \oplus 1$. Формулата е същата, както в предишния случай, с най-младши бит нула.

Казано в резюме, няма смисъл да разглеждаме n -орки с четно начало. Търсим такова нечетно $s, a \leq s \leq b-n+1$, което максимизира съответното r .

$a \oplus b$ е число, най-старшият значещ бит на което е възможният (и осъществим!) най-значещ бит и на r . Осъществяването му в резултата води до следното: ако това е бит номер v (броено от 0 от дясно наляво), в интервала $[a, b]$ задължително се среща числото t , чийто двоичен запис започва с общото начало на a и b (ако има такова) и завършващо с $2^v = \underbrace{100\dots0}_{v \text{ пъти}}_{(2)}$.

Тогава s е някъде в околността на $[t-1, t]$. Можем са положим $a = \max(a, t-n+1)$ и $b = \min(b, t+n-1)$, което прави търсената област не по-голяма от $2n$ (което значи нечетните начала в нея – не повече от n). Линейния алгоритъм с начало (новото) a и брой стъпки не повече от n решава въпроса в този случай.

Автор: Павлин Пеев